

дойдохъ при Давида у твърдѣль-тъ въ пу-
стынѣкъ-тъ, силни съ крѣость, мжжие
за опълченіе на бой, щитоносци и копе-
носици, и лица-та имъ лица лъвовы, а въ
бързаніе-то, ⁹като сърни-тъ по горы-тъ:
9 Езеръ първый, Авдія вторый, Еліавъ тре-
10 тій, Мисмана четвъртый, Еремія петый,
11 Аттай шестый, Еліазър седмый, (12) Йоа-
13 нанъ осмый, Елзавадъ деветый, Еремія де-
14 сетьтый, Махвазанъ единадесетый. Тѣзи бѣхъ
отъ Гадовы-тъ сынове, началици на воин-
ство-то, единъ по малъкъ върху сто, а по
15 голѣмъ върху тысячи. Тѣзи бѣхъ които
прѣминхъ Йорданъ въ първый-тъ мѣсецъ,
когато наводниваше ¹⁶всички-тъ еситети на
долъ-тъ къмъ истокъ и къмъ западъ.
16 Дойдохъ още въ твърдѣль-тъ при Да-
вида отъ Веніаминовы-тъ и Гудини-тъ сы-
17 нове. И Давидъ излѣзе да гы посрѣди, и
отговори и рече имъ: Ако идете при
мене съ миръ за да ми помогнете, съдѣ-
то ми ще бѫде съединено съ васъ; но
ако, за да мя прѣдадете на непрѣятели-тъ
ми, като итма неправда въ рѣцѣ-тъ ми,
Богъ на отцы-тъ ни да види, и да обличи
18 това. И духъ облѣче ¹⁹Амаса, главатарь-
та на началици-тъ, и рече: Твои смы, Да-
виде, и съ тебе, Йесеевъ сине. Миръ,
миръ тебѣ, миръ и на помощници-тъ ти!
зашто Богъ твой ти помага. Тогазъ гы
прие Давидъ и постави гы началици на
излѣкъ-тъ си.

19 И отъ Манассій припадиахъ при Да-
вида, ²⁰когато дойде съ Филистимцы-тъ
противъ Саула, за да ся бie, но не имъ
помогиахъ; защото войводы-тъ на Фили-
стимцы-тъ ся съѣтувахъ и върнахъ го,
понеже думахъ: ²¹Ще припадне при Сау-
ла господаря си за бѣжъ на главы-тъ ни.
20 Като ся вращаше въ Сиклагъ, припадиахъ
при него отъ Манассій: Адна, и Йо-
завадъ, и Йедииль, и Михаиль, и Йозавадъ,
и Еліу, и Силаай, началици на Мана-
21 сини-тъ тысячи: И тѣ помогиахъ Да-
виду ²²противъ разбойници-тъ; защото
бѣхъ всички-тъ силни съ крѣость, и
22 станахъ началици на воинство-то. За-
щото тогазъ, отъ денъ на денъ дохаждахъ
при Давида за да му помогиахъ, додѣ
станж станъ голѣмъ, като станъ Божій.
23 И тѣзи еж изброенія-та на началици-
тъ оржжени-тъ за бой, които дойдохъ
при Давида въ Хевронъ, ²⁴за да възвръ-
нѧтъ нему царство-то Сауло, споредъ
слово-то Господне. Гудини-тъ сынове щи-
тоносци и копеносци, шесть тысячи и
25 осмстотинъ, оржжени за бой. Отъ Симе-
оновы-тъ сынове, силни съ крѣость, за
26 бой, седмъ тысячи и сто. Отъ Левіини-тъ

сынове, четыри тысячи и шестстотинъ.
27 И Йодай бѣше началиникъ на Аароновцы-
тъ, и съ него бѣхъ три тысячи и седмъ-
стотинъ: И ²⁸Садокъ, младъ, силень съ
крѣость, и отъ домъ-тъ на отца му дваде-
сеть и двама началици. И отъ Веніаминовы-тъ сынове, Саулови-тъ братя, три
тысячи; защото до тогазъ ²⁹по голѣмата имъ часть защищаваше Сауловъ-тъ
30 домъ. И отъ Ефремовы-тъ сынове, дваде-
сеть тысячи и осмстотинъ, силни съ крѣ-
пость, именити мжжие на отеческий-тъ
31 имъ домъ. И отъ половинжъ-тъ Манассіино
племе, осмнадесетъ тысячи; които ся на-
рекохъ по име, за да дойдѣтъ да направи-
32 вать Давида царь. И отъ Иссахаровы-тъ сынове, ³³мжжие разумни въ знаніе-то на
врѣмена-та, щото да познаватъ що трѣбу-
ваше да прави Израиль: началици-тъ
имъ бѣхъ двѣтъ: и всички-тъ имъ бра-
33 тія подъ повелѣніе-то имъ. Отъ Завулона,
колкото излѣзохъ на бранъ, опълчаеми
на бой съсъ всички-тъ воински оржжия,
петдесетъ тысячи, за опълченіе, не съ не-
34 постоинно сърдце. И отъ Нефеалима, ты-
сяща началици, и съ тѣхъ щитоносци и
35 копеносци тридесетъ и седми тысячи. И
отъ Даюновы-тъ, мжжие опълчаеми на
бой, двадесетъ и осмъ тысячи и шестстоти-
36 тинъ. И отъ Асира, колкото излѣзохъ
на бранъ, за опълченіе на бой, четыриде-
37 сеть тысячи. И оттамъ Йорданъ, отъ Ру-
вимовы-тъ, и отъ Гадовы-тъ, и отъ по-
ловинжъ-тъ племе на Манассій, съсъ
всички-тъ воински оржжия за бой, сто и
38 двадесетъ тысячи. Всички тѣзи ратници
мжжие, нареддани въ опълченіе, дойдохъ
съ пълно сърдце въ Хевронъ, за да на-
правятъ Давида царь надъ всички Израи-
39 лъ: и всички още остатъкъ отъ Израи-
ли бѣхъ едно сърдце, за да направятъ
Давида царь. И тамъ бѣхъ съ Давида
три дни, и ядѣхъ и пияхъ; защото братя-
40 та имъ бѣхъ приготвили за тѣхъ. А още
които бѣхъ близу при тѣхъ, дори до Ис-
сахара, и Завулона, и Нефеалима, доне-
сохъ имъ хранъ съ осли, и съ камилы,
и съ мъсъци, и съ волове, хранъ брашино,
низици смокви, и сухо гроздіе, и вино,
и елей, и говеда, и овцы изобилно; защото
бѣше веселіе въ Израиль.

ГЛАВА 13.

1 И съѣтова ся Давидъ съ тысяченачали-
ци-тъ и стоначалици-тъ, съсъ всички-
2 тѣ началици. И рече Давидъ на всичко-
то Израилово съѣраніе: Ако ви е угодно,
и е отъ Господа Бога нашего, да проводи-
димъ всякаждѣ на братя-та си, ³останж-

² 2 Цар. 2; 18.³ Ин. Нав. 3; 15.⁴ 2 Цар. 17; 25.⁵ 1 Цар. 29; 2.⁶ 1 Цар. 29; 4.⁷ 1 Цар. 30; 1, 9, 10.⁸ 2 Цар. 2; 3, 4, 5; 1. Гл.⁹ 11; 1.¹⁰ Гл. 10; 14.¹¹ 1 Цар. 16; 1, 3.¹² 2 Цар. 8; 17.¹³ 2 Цар. 2; 8, 9.¹⁴ Ес. 1; 13.¹⁵ —¹⁶ 1 Цар. 31; 1. Иса. 37; 4.